

spørgsmaalet, i det Øjeblik, der maatte komme en Situation som den i Januar i Aar — og der har jo været en lignende flere Gange tidligere —, vil det være en særdeles skrøbelig Planke at klamre sig til, og den, der vil søge at ride en Storm af paa den, vil komme ilde af Sted.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Schovelin: Fra Socialdemokratiets Side vil man nu gerne give Sagen den Vending, at det er den nuværende Regering, som gerne vil have noget gjort for at bøde paa Valutasituationen, men det slemme Landsting lagde sig i Vejen for den. Denne Paastand lader sig imidlertid kun saare daarligt forlige med Kendsgerningerne og ganske særlig da ikke for det Partis Vedkommende, hvortil jeg hører, det konservative Folkeparti. Vi ved vor Samvittighed ganske fri for at have villet rotte os sammen med Venstre for at berede den nuværende Regering politiske Vanskeligheder i denne Sag. Det var ikke vor Regering, der faldt ved sidste Valg, og vi har intet at hævne. Vi deler desuden den høje Regerings Bekymringer for dansk Valutas Fremtid, og derfor har vi behandlet denne Sag rent sagligt, ud fra rent, jeg turde maa-ke endogsaa sige, faglige Synspunkter. Men det kunde ikke være skjult for den højtærede Regering, at vi fra konservativ Side umuligt nogen Sinde kunde være gaaet med til at give nogen Regering, endsi-ge den socialdemokratiske Regering, carte blanche til at indføre saadanne Tilstande som dem, der vil være den naturlige Følge af en Række importregulerende Foranstaltninger, og naar man nu lader os høre, at Erhvervskredsene, som man med Rette mener, at det konservative Folkeparti særlig repræsenterer, nærer store Bekymringer for, hvad der skal komme ud af Valutasituationen, naar nu denne Dag ender med, at dette Lovforslag forkastes, saa føler vi os overbevist om, at Erhvervslivets ledende Kredse vilde være langt mere bekymrede, hvis Situationen var endt med, at Erhvervslivet igen var overgivet til Krigstidens Tvangs- og Formyndersystem.

Naar vi er imod det foreliggende Lovforslag, er det, som jeg har sagt Gang paa Gang, fordi vi ikke formaar at se, at det rummer nogen valutarisk Tanke. Det gør dog det andet Forslag, som den socialdemokratiske Regering har fremført, nemlig Formueafgiften; til Nød kan man dog sige om den, at den kunde faa valutarisk Betydning,

nemlig ved at skabe nogle ekstraordinære Indtægter, som kunde bruges i saa Henseende. Men hvis man havde valgt den Udvej, saa vilde det have været dyrekøbt; det vilde have været fuldstændig, som da Bjørnen vilde vifte en Flue væk og gav Manden et saadant Dask, at han segnede død om. Nej, Importregulering har efter vor Mening ingen valutarisk Betydning, fyldestgør ikke Formaalet, og man kan nok saa meget henvise til og citere Valutakonferencens Betænkning, saa vil man af den Citron ikke kunne presse nogen virkelig Draabe Saft, som skulde kunne betyde noget i hele denne Sammenhæng. Det er og bliver saaledes — det kan ingen bestride, der tænker Sagen igennem —, at i et Samfund, hvor man har ophævet Sedlernes Guldindløselighed, og hvor der som Følge deraf er en uindløselig Papirvaluta, er dennes Værdi bestemt af Forholdet mellem den til enhver Tid udbudte Varemængde paa den ene Side og paa den anden Side, som Nævner i Brøken, den cirkulerende Penge- mængde, og en Importregulering kan kun formindske Tælleren uden samtidig at formindske Nævneren og maa derfor — det er ren Matematik — nødvendigvis tendere i Retning af at formindske og ikke forøge dansk Valutas Værdi.

Vi var fra vor Side villige til, saaledes som det blev sagt her ved første Behandling, og som det er gentaget i Betænkningen, at gaa med til Importregulering i enkelte konkrete Tilfælde, og vi har jo i sin Tid ogsaa ydet vor Medvirkning dertil med Hensyn til Cigarer og Skotøj. Men lad os blive et Øjeblik ved denne sidste Foranstaltning og se, hvad der den Gang var Mening, Maalet med den. Var det Maalet den Gang, troede noget Menneske den Gang, eller udgav noget Menneske den Gang disse Foranstaltninger for at skulle være Midler til at hæve dansk Valuta? Nej, det var Beskyttelsesforanstaltninger imod den stadig synkende tyske Valuta og den ekstraordinære Præmie paa tysk Eksport i de paa- gældende Brancher, der som Følge deraf opstod. Det var altsaa som Beskyttelsesforanstaltning derimod, som Valutadumpingsforanstaltning, at Importreguleringen den Gang blev vedtaget, og hvis noget ganske tilsvarende nu skulde vise sig, hvis der i nogen som helst Branche kan paavises at være tilsvarende Farer for en Dumping, i dette Tilfælde ikke længere en Valutadumping, men Dumping paa anden Maade, saa har vi for vort Vedkommende erklæret os villige til i konkrete, bestemte Tilfælde at forhandle om Indførelse af Importregu-